

Z našich revuí.

VOJENSKA VÝCHOVA, roč. VIII, čís. 1—3.

Brig. gen. Emil V. Linhart: Několik úvah o pěchotě.

Obsáhlý článek, v němž autor na podkladě studia rozsáhlého historického materiálu a z rozboru zkušeností, vyplynulých z válek v letech 1870—1914 a ze světové války, vyvozuje nejen stále vzrůstající význam palby a složitost výbroje, vytvořenou podmínkami moderního boje, ale i neztencený význam pěchoty, která jediná „dovede sama zužitkovatí ovoce práce ostatních zbraní“. Úvahy vyznivají ve vřelou apologii „královny zbraní“, které připadá nejčestnější úloha v dnešním boji, pročez „potřebuje prvotřídního lidského materiálu“, neboť „každá armáda má především takovou cenu, jakou má její pěchota“. Svou studii končí autor slovy, jež potěší srdce každého věrného pěšáka, neboť správně oceňují tvrdou naši úlohu v boji: „Silný národ má silnou pěchotu, a ta jest jeho chloubou; jaký národ, taková pěchota. Tak jako v minulosti, bude tomu i v budoucnosti: Pěchota jest a zůstane královnou bojiště“.

Článek byl zaznamenán a pochvalně komentován též denními listy.

Pplk. B. B.: Slovo k instruktorům.

Autor se snaží odstraniti nedostatky, osobně zjištěné a denně se objevující dosud na cvičišti, připomenutím pokynů, jež jsou v podstatě souhrnem výcvikových zásad, obsažených v Cvičebním řádě pro pěší vojsko.

—s—: Cvičení střetného boje v rotě.

Článek je replikou ke kritice npor. M. Svobody (Voj. vých. 1931, čís. 10.), jenž vytkl některé vady článku a cvičení „Střetného boje v rotě“ npor. Ulricha (Voj. vých. 1931, čís. 5.), o němž bylo referováno ve VR. 1931, čís. 5.

Stkpt. Lad. Novák: Úvahy o zdokonalení výcviku ve využívání terénu dělostřelectvem.

Autor rozdělil svou studii ve dvě části: „O vyhledávání krytů přirozených“, v níž konstatuje nedostatky pátracích hlídek po stránce organizační, výzbrojní a výcvikové a navrhuje nápravu přidělením schopného personálu, zdokonalením a rozmnožením výzbroje a reorganisační výcviku těchto zpravodajských orgánů, a v část „O potřebě výcviku v budování krytů umělých“. Aby mohla obsluha bez pomoci ženistů zřizovati potřebné kryty, je třeba podle návrhu autorova systemisovati a připravit personál technicky školený již v míru, neboť lehký děl. pluk není těmito orgány vybaven, ačkoliv právě dokonalé využití a úprava terénu chrání životy obsluhy i velitelského sboru baterie a oddílů.

Kpt. Václav Krump: Opatření při pobytu vojska v horách; nebezpečí hor a jak jim čeliti.

Autor popisuje v článku technická opatření, jimiž je možno čeliti nepříznivým podmínkám akcí v horách nebo jimiž je možno je aspoň oslabiti. V této části článku si všímá výstroje a výzbroje horské pěchoty, v další pak uvádí všeobecnou charakteristiku pochodů v horách (rychlost, trvání, zastávky, noční pochody).

Číslo 2.

Npor. Karel Gruncl: Vojenské vzdělání a výcvik záložních poddůstojníků.

Autor navrhuje podle francouzského vzoru zříditi instrukční kursy pro poddůstojníky v záloze, připojuje povšechný náčrt účelu a organizace kursu, jakož i návrh výhod, jichž by se absolventům dostalo.

Škpt. Fr. Šimánek: Speciální výcvik u kulometných eskadron.

První část podrobného návodu pro výcvik v období od počátku ledna do konce března.

Npor. Josef Tetík: Ukázka instruktivního bojového cvičení v družstvu.

Předmětem článku je studium úkolu a činnosti družstva jako přezvědné hlídky za postupu, přechodu přes most a při nastrojení léčky.

Škpt. Vlad. Štěrba: Šerm bodákem.

Autor vytýká nesrovnalosti ustanovení Cvičebního řádu pro pěší vojsko a služebního předpisu S-I-3, pokud jde o použití bodáku v boji zblízka a z toho vyplývající další omyly metodické.

Kpt. Václav Krump: Opatření při pobytu vojska v horách; nebezpečí hor a jak jim čeliti.

Dokončení studie o pobytu v horách poznámkami o ubytování (táboření pod stany i v improvizovaných chyších). Nebezpečí hor vidí autor v převisích, v lavínách, v sněhových deskách, v padajících kamenech, v omrznutí, v sněhové slepotě a v ledovém úzehu, připojuje současně pro každý druh nebezpečí i pokyny, jak mu čeliti.

Npor. Vladimirovič: Značkování.

Autor dospěl v své cvičitelské praxi k správnému názoru, že ještě horší vliv než cvičení nedostatečně značkováná mají na bojový výcvik velitelů i vojáků cvičení značkováná vadně, avšak v svém návrhu na značkování palby z pušek nepřináší nic nového. Článek bude dokončen v příštím čísle „Vojenské výchovy“.

Číslo 3.

Npor. Jos. Ulrich: Úvahy o provádění některých úkolů pěchoty.

Autor podává svůj názor na tyto otázky z boje pěchoty: dílčí útoky či útok na celé frontě, průzkumné hlídky, stanoviště velitelů družstva, čety a roty v jednotlivých

fázích boje a překročení linie. Činí tak ovšem příliš všeobecně a — jak praví — úmyslně, aby rozvířil diskusi.

Škpt. Fr. Šimánek: Speciální výcvik u kulometných eskadron.

Dokončení článku, počatého v minulém čísle pokyny pro technicko-střelecký a taktický výcvik v druhém období výcvikovém.

Mjr. K. L. Kapnin: Odpověď na článek škpt. Nováka.

Autor nesouhlasí s názory škpt. Nováka uveřejněnými ve Voj. výchově 1931, čís. 3, pokud jde o počet a osnovu výcviku specialistů-pozorovatelů, poddůstojníků v palebném postavení i skupiny sprežní.

Npor. Jan Knotek: K článku škpt. Štěrby: Šerm bodákem.

Autor je téhož mínění jako škpt. Štěrba o metodě dnešního šermu bodákem, avšak žádá, aby bodák jako zbraň nebyl odsunován do pozadí, neboť dokončuje a rozhoduje zteč.

Npor. Vladimírovič: Značkování.

Dokončení z minulého čísla. Lehký kulomet je možno značkovati malým bílým praporkem (10×15 cm), těžký kulomet červeným praporečkem a obsluhu figurovými terči. Pro palbu dělostřelectva nenavrhuje autor nic nového. V kapitole o významu filmu pro značkování projevuje autor přání, aby výcvikových filmů bylo co nejvíce a aby znázorňovaly pravou atmosféru bojiště.

Kpt. Z. Kirinovič: Úvaha o účelu a rozsahu učebné látky vojenské tělesné výchovy.

V úvodu autor klade vedle sebe teorii a praxi tvrzení, že jsme národem Tyršovým. Zjistiv nedostatků vojenské tělesné výchovy naší srovnává ustanovení cizích předpisů (italských, francouzských a švýcarských) se služebním předpisem S-I-1 a konstatuje nedostatečnost ustanovení tohoto předpisu o speciálním účelu vojenského tělocviku pro vojenskou službu. V kapitole „Rozsah učebné látky (výběr prvků)“, vyslovuje se autor pro usměrnění tělesné výchovy u jednotek a pro přizpůsobení Tyršovy soustavy vojenským potřebám a požadavkům. Škpt. Smazal.

Z cizích revuí.

REVUE D'INFANTERIE, II. pololetí 1931. (Číslo 466—471 — červenec-prosinec.)

Jako u I. pololetí podáme posudek jen o některých význačných člancích, pojednávajících o otázkách, které přímo zajímají pěchotu a z nichž lze čerpati poučení i pro pěchotu naši.

Především je to studie majora G. Paillé: „Znalost a užití pěchoty“ (červenec—srpen), v níž autor studuje charakteristiky jednotlivých zbraní pěchoty, z nich odvozuje jejich střelecko-technické možnosti a tím dospívá ke konkrétním poučkám o jejich nejracionalnějším užití. Neváhá přitom kritisovati ustanovení francouzských předpisů, hlavně pokud se týkají údajů o „frontě účinně postřelované“ jednou zbraní. V předpise se na př. praví, že lehký kulomet může až do 1200 m, těžký kulomet do 2400 m účinně postřelovati frontu 50 resp. 80 dílců, kulometná rota při střelbě přímé mezi 1500 m a 3000 m frontu 100 dílců.

Tyto údaje v dílcích nemají ovšem ani teoretické ani praktické ceny; nemohou býti základem pro výpočet počtu zbraní, který je třeba dáti do 1. sledu na určité frontě. Znamenalo by to, že se palba rozptyluje do šířky přímo úměrně se vzdáleností střelby — ale to by byl opak účinnosti. Co znamená na př., že lehký kulomet může až do 1200 m postřelovati účinně frontu 50 dílců? 50 dílců = 60 m